

Publicerad 2005-02-14 19:10 av Anna Liljestrand

Om man ändå levde som om varje dag var den sista.

Mannen som gav mig en stund av lycka.

Sitter i bilen, som vanligt stressad.

Röd.

Röd.

Varför inte grön?

Därför annars hade ögonen aldrig upptäckt mannen.

Han kom gående på trottoaren, gammal med söndagskostymen på sig.

I den ena handen höll han en genomskinlig fruktpåse med druvor, den andra en käpp. Kanske var han på väg hem, kanske inte.

Han tittade vaket omkring sig, som om han inte ville gå miste om någonting. Plötsligt stannade han vid en stor nypon buske, böjde sig fram och tog en ros mellan pek och långfinger.

Doften såg ut att göra honom lycklig.

Han gjorde mig lycklig, då han ovetande delade den stunden med mig.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Anna Liljestrand med Poeter.se id #2180 innehar upphovsrätten